

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

2017/2083(INI)

29.9.2017

STANOVISKO

Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

pro Výbor pro rozvoj

ke strategii EU-Afrika: urychlení rozvoje
(2017/2083(INI))

Zpravodajka: Cécile Kashetu Kyenge

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci vyzývá Výbor pro rozvoj jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vzhledem k tomu, že Afriku a Evropskou unii spojují otázky migrace a mobility a že obě čelí společným výzvám v souvislosti s bezpečností a opatřeními proti organizované a přeshraniční trestné činnosti; vzhledem k tomu, že je nezbytné tyto otázky společně prakticky řešit;
1. zdůrazňuje, že provedení strategie EU–Afrika by mělo napomoci řešit všechny aspekty migrace, mezinárodní ochrany a násilného vysídlování s důrazem na zásady solidarity, partnerství a kolektivní odpovědnosti, stejně jako aspekty vzájemné odpovědnosti, pokud jde o lidská práva;
2. poznamenává, že atmosféra nejistoty spojená s konflikty zuřícími v Africe znemožňuje řádnou správu věcí veřejných a vytváří prostředí, které není příznivé pro růst, zaměstnanost, investice ani rozvoj; zdůrazňuje, že demokratické a transparentní státní struktury, právní stát a respekt vůči lidským právům, rovnost žen a mužů i řádná správa věcí veřejných jsou klíčovými prvky rozvoje afrických zemí; považuje Afriku za klíčového partnera na mezinárodní scéně a je toho názoru, že by Evropská unie měla posílit svou spolupráci a politický dialog s tímto kontinentem a udělit svým africkým partnerům větší pravomoci na základě vzájemné důvěry; zdůrazňuje, že financování rozvoje a rozvojová pomoc ze strany EU by měly podporovat udržitelný rozvoj a řádnou správu afrických zemí; zdůrazňuje potřebu silnějšího a více politicky orientovaného partnerství mezi EU a Afrikou i zvláštního finančního rámce s cílem dané otázky řešit;
3. zdůrazňuje, že je nutné, aby strategie EU-Afrika zohledňovala velkou různorodost afrických zemí, a tudíž se přizpůsobila konkrétním podmínkám každé partnerské země;
4. bere na vědomí rozdíly v rozvoji jednotlivých afrických zemí; vybízí Evropskou unii, aby zejména prostřednictvím dvoustranných dohod a regionálních strategií spolupracovala se strategickými partnery a vůdčími zeměmi, jež mohou z politického, ekonomického a sociálního hlediska v Africe vytvořit prostředí příznivé pro růst a rozvoj, a umožnit tak bojovat se základními příčinami migrace mezi Afrikou a Evropou;
5. domnívá se, že ačkoli by partnerství mezi EU a Afrikou mělo být ústředním prvkem našich politik rozvojové pomoci i opatření přijímaných v Africe, zůstávají za budoucnost svého kontinentu v první řadě zodpovědné africké země a jejich vedoucí představitelé; domnívá se proto, že by Evropská unie měla podporovat úsilí vedoucích afrických představitelů o prosazování stabilního a vzkvétajícího prostředí na tomto kontinentu, jakož i spolupráci založenou na našich společných zájmech v oblasti míru, bezpečnosti a řádné správy věcí veřejných;
6. poukazuje na to, že migrace a mobilita v rámci Afriky a mezi Afrikou a EU jsou prospěšné pro oba kontinenty a že komplexní přístup k migraci a mobilitě má rozhodující význam pro podporu trvale udržitelného rozvoje, prosazování demokracie, zásady právního státu, řádnou správu věcí veřejných a lidská práva; vybízí Komisi, aby s partnerskými zeměmi v Africe rozvíjela nová partnerství v oblasti mobility a migrace;

7. konstatuje, že Afrika bude mít v roce 2050 2,4 miliardy obyvatel, a to převážně mladých lidí¹; vítá ochotu zaměřit se v rámci partnerství mezi Afrikou a EU na mládež; vyzývá EU, aby dále určovala a prosazovala iniciativy inspirované mladými lidmi, které podporují demokracii, právní stát a lidská práva, a zintenzívnila svou spolupráci s africkými zeměmi v boji proti verbování dětských vojáků, mrzačení ženských pohlavních orgánů, nuceným sňatkům, jakož i ostatním druhům porušování práv dítěte; připomíná, že v celosvětovém měřítku pochází jeden mobilní student z deseti z Afriky, přičemž polovina jich přichází do Evropy; zdůrazňuje, že je důležité zaměřit se na výměnu znalostí s cílem zabránit za všech okolností odlivu mozků z Afriky;
8. vyzývá zejména k provádění směrnice (EU) 2016/801 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair ve prospěch afrických studentů;
9. uznává, že násilné konflikty, pronásledování, nerovnost, porušování lidských práv, terorismus, represivní režimy, přírodní katastrofy, změna klimatu a chronická chudoba vedly v posledních letech k přesunům obyvatelstva a k nárůstu migrace do Evropy; nicméně připomíná, že v Africe se mezinárodní migrace dotýká méně než 35 milionů osob a že z více než 85 % probíhá tato migrace v rámci Afriky samotné; zdůrazňuje, že uprchlíci a migranti mají všeobecně platná lidská práva a základní svobody;
10. připomíná, že většina uprchlíků a migrantů nachází útočiště v rozvojových zemích a že k přesunům obyvatelstva dochází především v rámci těchto zemí a mezi nimi; zdůrazňuje, že systémy pomoci v těchto zemích čelí velkým problémům, což může značně narušit ochranu vysídlených osob, jejichž počet narůstá;
11. upozorňuje zejména na násilí páchané na osobách a jejich pronásledování na základě rasy, etnického původu, náboženství či víry, sexuální orientace, genderové identity a pohlavních znaků, které je v rozporu s mezinárodními závazky v oblasti lidských práv a základními svobodami, stojí v cestě rozvoji a vede k rozsáhlým přesunům uprchlíků a migrantů;
12. považuje terorismus za celosvětovou hrozbu pro mír a stabilitu na regionální úrovni, udržitelný rozvoj i vnitřní bezpečnost, což je třeba řešit koordinovaně ze strany národních vlád, regionálních a mezinárodních organizací i agentur EU; připomíná, že organizovaná trestná činnost, praní peněz, obchodování s drogami a s volně žijícími a planě rostoucími druhy, ale i pirátství, mají na africké země nepopiratelný dopad; vyzývá k posílení spolupráce v rámci strategie EU-Afrika s cílem zabránit beztrestnosti, prosazovat právní stát a rozšířit policejní a soudní kapacity, a usnadnit tak výměnu informací a osvědčených postupů, ale i prevenci, potírání a boj proti financování terorismu a stíhání terorismu či organizované trestné činnosti; domnívá se, že protiteroristická strategie by měla rovněž zahrnovat opatření, jejichž účelem je předcházet radikalizaci vedoucí k násilnému extremismu v Africe a v Evropě, zejména mezi mladými lidmi;
13. poukazuje na skutečnost, že dialog mezi EU a Afrikou o migraci a mobilitě by měl ulehčit mobilitu a volný pohyb osob, a to nejen vysoce kvalifikovaných, v rámci Afriky a mezi Afrikou a EU na základě dobře řízeného přístupu založeného na právech, včetně podpory

¹ OSN, World population prospects (Perspektivy světové populace), 2015.

bezpečných a legálních migračních kanálů; vyzývá EU a její členské státy, aby umožnily slučování rodin;

14. znovu vyzývá k posílení zákonných cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu; naléhavě vyzývá členské státy, aby nabídly místa pro přesídlení významného počtu uprchlíků s ohledem na celkový počet uprchlíků, kteří se nacházejí v afrických zemích; v tomto ohledu vyzývá k vytvoření rámce EU pro znovusídlování, který by mohly členské státy snadno uplatňovat a který by EU a její členské státy podpořil v tom, aby v oblasti znovusídlování zastávaly na celosvětové úrovni zásadní a příkladnou úlohu; připomíná členským státům, aby na velvyslanectvích a konzulárních zastoupeních EU v zemích původu nebo tranzitu zpřístupnily veškeré nezbytné prostředky a měly k dispozici plán na otevření nových a bezpečných cest pro žadatele o azyl, zejména zranitelné osoby;
15. dále vyzývá Evropskou unii a její členské státy, aby spolupracovaly s africkými zeměmi, které čelí pohybům uprchlíků či dlouhodobým krizovým situacím, a poskytovaly jim pomoc při zvyšování svých kapacit, pokud jde o azyl, a systémů ochrany; připomíná, že cílem veškeré spolupráce v oblasti migrace a azylu musí být podpora dodržování zásad týkajících se lidských práv, kterými se řídí migrační a azylová politika EU;
16. připomíná, že potenciálním migrantům je třeba poskytnout maximální množství informací o nebezpečí, která představují nelegální migrační trasy, ale i o vyhlídkách v Evropské unii, zejména pokud jde o zaměstnanost a vzdělávání;
17. připomíná, že v souladu s Newyorskou deklarací pro uprchlíky a migranty přijatou Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 19. září 2016 budou pod záštitou OSN do roku 2018 vypracovány dvě globální dohody – jedna se týká migrace a druhá uprchlíků – a že je do té doby třeba posílit dialog mezi Afrikou a EU, aby mohly být pokud možno vymezeny společné priority;
18. zdůrazňuje, že navrácení může probíhat pouze po posouzení každého jednotlivého případu při plném respektování práv dotčených osob, a že jakýkoli pokus o navrácení migrantů je v rozporu s unijním a mezinárodním právem; je přesvědčen, že navrácení migrantů by mělo být prováděno pouze bezpečně, měl by být upřednostňován dobrovolný návrat oproti nucenému a opětovné začlenění migrantů by mělo být řešeno systematicky;
19. požaduje účinnou, posílenou a systematickou spolupráci s africkými zeměmi, včetně silné a reálné politiky znovusídlování a finančního šetření, pokud jde o boj proti obchodování s lidmi a převaděčství; vyzývá Evropskou unii a africké země, aby prohloubily svou spolupráci a zintenzivnily své úsilí s cílem zastavit činnost převaděčů, kteří obchodují s lidmi mezi těmito dvěma kontinenty;
20. uznává strategický potenciál afrických diaspor na celém světě z hlediska jak finančních remitencí, tak nefinanční hodnoty, pokud jde o schopnost budovat a podporovat mír, demokracii, řádnou správu věcí veřejných a sociální stabilitu; upozorňuje na to, že je důležité s těmito diasporami spolupracovat a zapojit je do rozvojových projektů, aby se zajistilo jejich přispění k účinnosti rozvojových politik;
21. připomíná, že afričtí vedoucí představitelé se zavázali zrychlit na africkém kontinentu do roku 2063 růst, rozvoj, prosperitu a řádnou správu věcí veřejných; vyzývá EU a její

členské státy, aby rozvojové země podpořily v přijímání dlouhodobých politik, které budou v souladu s právem na svobodu pohybu a s právem na vzdělávání, zdraví a práci; trvá na tom, že je třeba, aby EU a její členské státy podporovaly zejména nejméně rozvinuté země v boji proti změnám klimatu s cílem zabránit prohlubování chudoby v těchto zemích;

22. doporučuje vynaložit další úsilí na provedení Vallettského akčního plánu pro humánní a udržitelné řízení migrace na obou březích Středozemního moře; připomíná význam iniciativ zaměřených na posilování dialogu a spolupráce v otázkách souvisejících s migrací, jako je „rabatský proces“ a „chartúmský proces“;
23. požaduje pečlivější parlamentní kontrolu pracovních ujednání uzavíraných se třetími zeměmi, jakož i činností vnější spolupráce příslušných agentur Unie.

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	28.9.2017						
Výsledek konečného hlasování	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">41</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">6</td> </tr> </table>	+:	41	–:	2	0:	6
+:	41						
–:	2						
0:	6						
Členové přítomní při konečném hlasování	Jan Philipp Albrecht, Heinz K. Becker, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Sophia in 't Veld, Dietmar Köster, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Roberta Metsola, Louis Michel, Péter Niedermüller, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström						
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Marina Albiol Guzmán, Anna Hedh, Lívia Járóka, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jean Lambert, Gilles Lebreton, Angelika Mlinar, Emil Radev, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Jaromír Štětina						
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Andrea Bocskor, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda						

**JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ
VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO**

41	+
ALDE	Nathalie Griesbeck, Sophia in 't Veld, Louis Michel, Angelika Mlinar, Cecilia Wikström
ECR	Branislav Škripek, Helga Stevens
EFDD	Laura Ferrara
PPE	Heinz K. Becker, Andrea Bocskor, Michał Boni, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Kinga Gál, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Livia Járóka, Barbara Kudrycka, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu
S&D	Caterina Chinnici, Tanja Fajon, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Péter Niedermüller, Soraya Post, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Birgit Sippel, Josef Weidenholzer
VERTS/ALE	Jan Philipp Albrecht, Jean Lambert, Judith Sargentini

2	-
ENF	Lorenzo Fontana, Gilles Lebreton

6	0
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Malin Björk, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat
PPE	Emil Radev
S&D	Dietmar Köster

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se